

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-11-2629 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ירון בשן, סגן נשיא

תובעת טובה הלינגר

נגד

נתבעים 1. מנורה חברה לביטוח בע"מ
2. ולדימיר פנצנקו

פסק דין

1. זוהי תביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (להלן: "חוק הפיצויים") בשל נזק גוף שנגרם לתובעת בתאונת דרכים ביום 14.7.13. ביום 27.7.16 ניתן פסק-דין חלקי שמכוחו נושאים הנתבעים בחבות בגין נזק זה, אך הצדדים חלוקים בהערכתו. התובעת ילידת 1948 נפגעה ממכונית שנסעה במהירות בכביש בינעירוני בעת שחצתה אותו. היא סבלה מפגיעות בראש, בחזה ובבטן וכן משלל פגיעות אורתופדיות, ובכלל זה שברים רבים בקרסול בשוק ובעמוד השדרה. היא חיתה מאושפזת 120 ימים שבמהלכם עברה שלושה ניתוחים, טיפולים רבים ותקופת שיקום. היא שוחררה לביתה ביום 12.11.13, כאשר עדיין חיתה מוגבלת מאד. שלושה מומחים רפואיים שמונו על-ידי בית-המשפט העריכו את נכותה המצטברת ל – 67%.

חוות-הדעת הרפואיות

2. פרופ' אלי שטיינברג, אורתופד, בדק את התובעת ומצא אצלה צליעה קלה ברגל ימין, רגישות צווארית עם הקרנה לגב העליון והמרכזי, הגבלה קלה בתנועת הכפיפה הישור והצידוד, רגישות מעל הכתף הימנית המתגברת בעת הרמת היד, רגישות מעל עצם השכמה השמאלית רגישות מעל האגן מלפנים ובמיוחד מימין ושוק ימין מעובה עם צלקות. את נכותה האורתופדית הוא העריך ב – 48.4% כך: 5% בגין כל אחת משלוש חוליות שנשברו. 10% בגין הגבלה בעמוד השדרה הצווארי, 25% בגין השבר המחובר בסטיית ציר ניכרת והגבלה בתנועת כתף ימין. 10% בשל הפגיעה ברקמות הכבדות והצלקות המכוערות בשוק ימין. הוא העריך שהתובעת סבלה מנכות זמנית בשיעור 100% במשך שנה ועוד מנכות זמנית בשיעור 50% במשך חצי שנה אח"כ. עוד ציין שהתובעת סובלת ממגבלות תפקודיות – קושי בהליכה ובעבודות משק הבית. הוא קבע שהיא תהיה זקוקה לטיפול פיזיותרפיה בעתיד ויתכן שתזדקק גם לניתוח בקרסול.

3. פרופ' אורן פרוכטר, מומחה לריאות בדק את התובעת וחיווה דעתו בעניינה. בתאונה היא סבלה בשברים רבים בצלעות, קונטוזיה ריאתית וחזה אוויר דו צדדי שחייב נקזים בינצלעיים בשני הצדדים. תפקודי הנשימה הדגימו ירידה מידתית בינונית בשיעורי הזרימה. לתובעת נותרה הפרעה רסטרקטיבית עם הגבלה קבועה בהתפשטות בית החזה. המומחה קבע שלתובעת יש הדבקות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המשפיעות על כושר פעולתן של הריאות במידה קלה – בינונית. את נכותה הקבועה העריך בשיעור
- 2 15%, לדעתו נכות זו יוצרת לתובעת מגבלה קלה בפעילות היומיומית.
- 3
- 4 4. הפסיכיאטר ד"ר דניאל פישר בדק את התובעת והפנה אותה לבדיקה נוירופסיכולוגית. בחוות דעתו
- 5 תיאר המומחה את עברה של התובעת – שלפני התאונה לא סבלה מבעיות נפש ותפקדה ברמה גבוה
- 6 מהממוצע חברתית ומקצועית ואחריה הפכה לנרגנת, חסרת סבלנות, כועסת ועצבנית. דימויה העצמי
- 7 ובטחונה העצמי נפגעו והיא סובלת מהפרעות בשינה ומקשיי ריכוז. נמצאו אצלה קשיים רבים
- 8 התפקודים הניהוליים וניכרת פגיעה בתפקודים רגשיים והתנהגותיים. את חוות דעתו סיכם במסקנה
- 9 שהתובעת לוקה בתסמונת שלאחר זעזוע מח ובהפרעת הסתגלות עם תגובה דכאונית וחרדתית
- 10 מעורבת – והעריך את נכותה הקבועה ב – 25%. הוא המליץ שתהיה במעקב פסיכיאטרי וטיפול
- 11 בשיחות למשך שנה (בעלות 300 – 400 ₪ למפגש).
- 12
- 13 5. הצדדים אינם חלוקים בנוגע לדרגות הנכות הללו, אך הם חלוקים באשר למשמעותן. התובעת
- 14 נפצעה לאחר שפרשה מעבודה. ראשי הנזק העיקריים שלהם היא טוענת הם עזרת זולת והוצאות
- 15 שונות. הנתבעים סבורים שהתובעת מגזימה מאד בטענותיה ולמעשה מגבולותיה פחותות בהרבה ויש
- 16 לפסוק לה בגין פיצויים הרבה יותר קטנים. מבין המומחים זומן לעדות רק פרופ' שטיינברג. הנתבעים
- 17 הציגו לעיני צילומי מעקב שבהם נראתה התובעת מבצעת פעולות שונות. לדעת הנתבעים צילומים
- 18 אלה אינם חושפים מגבלות משמעותיות בתפקודי היום-יום של התובעת – רואים אותה נוהגת,
- 19 הולכת, נושאת קניות, דוחפת אופנוע וכי'. פרופ' שטיינברג לא התרשם שצילומים אלה סותרים את
- 20 הערכותיו ואילו הנתבעים טוענים שיש לפרש את מראה העיניים כמבטא תפקוד תקין. מכאן, עיקר
- 21 המחלוקת בין הצדדים בסיכומים.
- 22

הנזק – טענות הצדדים

- 23
- 24
- 25 6. לפני שנפצעה קיימה התובעת חיים של גמלאית פעילה גופנית, חברתית ואינטלקטואלית. לפי
- 26 עדותה ועדות בעלה חל שינוי וצמצום באיכות ובהיקף הפעילות בחיי התובעת אחרי התאונה. היא
- 27 הצהירה על כך שמאז התאונה היא סובלת מצליעה ברגל ימין, מקושי להתכופף ומכאבים בצוואר,
- 28 בגב בכתף ימין (בעיקר בעת הרמת היד), בשכמה השמאלית ובאגן. היא סובלת מקוצר נשימה כבר
- 29 במאמץ קל ומתקשה ללכת יותר מכמה דקות ברצף ללא עצירה למנוחה. היא הצהירה על ההשפעה
- 30 הנפשית הקשה שהיתה לתאונה עליה – סממנים של חרדה, דכאון, עצבנות קוצר רוח שמשפיעים על
- 31 יכולותיה החברתיות ופוגעים בקשריה עם אנשים (לרבות בני משפחה). התובעת העידה על כך שמאז
- 32 התאונה אינה עוסקת עוד בספורט, ענין שהיה מרכזי בחייה, והיא מתקשה בפעילויות שבהם הרבתה
- 33 לעסוק בעבר – קריאת ספרים, ציור וקשרים חברתיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

7. התובעת העידה שמאז שנפצעה היא מקבלת מבני משפחתה עזרה חריגה בהיקפה. בארבעה החודשים הראשונים אחרי פציעתה קיימה המשפחה סבב משמרות יומם ולילה ליד מיטתה (לוח המשמרות הוגש כראיה). במשך כשנה אחרי התאונה נזקקה התובעת לעזרה אינטנסיבית ביותר – עד שלמדה בהדרגה להתמודד עם מצבה ומגבלותיה – ובכלל זה הסיעו אותה על בסיס יומיומי לטיפולים רפואיים שונים ומרובים שנדרשו לה. התובעת העידה שבתה הגיעה לארץ מהולנד פעמיים במהלך תקופה זו כדי לעזור לה. התובעת הצהירה שלפני התאונה היא טיפלה במטלות משק הבית וגם סיעה בגידול הנכדים. היא נזקקה לעוזרת לעתים רחוקות בלבד. מאז התאונה היא נזקקת לעזרה רבה של בני משפחתה, בעיקר של בעלה ואף הגדילה את היקף העזרה שהיא רוכשת בשכר. כעת עזרה זו מגיעה ל – 8 שעות חודשיות, אך זה לא מספיק. במהלך עדותה התקשתה לספק פרטים, אך אישרה שההיקף העסקת העוזרת לא חל שינוי ניכר. בחקירתו הנגדית אישר בעלה – שתואר כמי שמטפל בסידורי העסקת העוזרת – שהיקף העסקתה אחרי התאונה היה דומה למה שהיה בעבר.
8. התובעת הצהירה שלאחר התאונה נזקקה להסעות לכל מקום ונעזרה בבני משפחתה. גם כיום היא "נזקקת להסעות צמודות ולא מסוגלת לנוע בעצמי לכל הטיפולים הרפואיים ולכל הסידורים הפרטיים". למרות ההצהרה המרחיבה והגורפת הבהירה התובעת בחקירתה הנגדית שהבעיה מבחינתה אינה בעצם פעולת הנהיגה – היא מסוגלת לנהוג ונוהגת – אלא בתנועה אל "חניות" ומהן. היא הסבירה שהיא נוהגת למקומות שבהם יש לה חניה, אך כאשר החניה אינה סמוכה ליעד, היא מעדיפה להעזר בבעלה שמסיע אותה ליעד עצמו. לצד זה התובעת גם הצהירה על כך שחלק מהפגיעה הנפשית שלה היא נרתעת מטיפולים רפואיים והדבר גורם לכך שהיא אינה נוטלת את כל הטיפולים הרפואיים הנחוצים לה.
9. התובעת מדגישה כי טענותיה תואמות לחלוטין את הערכותיו של פרופ' שטיינברג, שאישר שהיא צפויה לסבול מכאבים עקב הליכה או עמידה הנמשכות יותר מדקות אחדות, כי יש מגבלה בשימוש שהיא יכולה לעשות בזרוע ימין ובכתף ושמגבלה זו ניכרת לדעת המומחה גם בצילומי הסתר שנערכו. היא גם מזכירה שביטויי המגבלות הנפשיות שמהן היא סובלת כגון קוצר רוח, חוסר סבלנות ורגזנות ניכרו גם בעת שהיא מסרה את עדותה. בעלה של התובעת העיד (בחלק מהעניינים ביתר פירוט) על מגבלותיה, על העזרה שנתן לה במרוצת הזמן ועל העזרה שהוא ממשיך לתת לה כיום. הוא תיאר את הקשיים הרבים שעברה התובעת בתקופה שלאחר התאונה, בתהליך הסתגלותה לחיים בבית, כאשר התקשתה במעברים ממקום למקום בבית שבתוכו מדרגות ואינו מותאם לנכה. הוא סיפר על פעילויות שגרה שונות שבהן התקשתה התובעת, או שבאותן הוא ממלא במקומה.
10. בסיכומיהם עומדים הנתבעים על הפער בין הצרכים והמגבלות שתיארו התובעת ובעלה בתצהיריהם לבין מה שחשפו חקירותיהם הנגדיות. התברר שהם מעסיקים כיום עוזרת בהיקף משרה דומה למצב שלפני התאונה. התברר שהתובעת אינה זקוקה ל"ליווי צמוד בהסעות" – היא נוהגת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בעצמה אף שיש לה קושי בהתמצאות ובניווט. התברר שהתובעת עורכת קניות לבדה מדי שבוע.
2 התובעת שבה לבשל ולבד מניקיון היא מבצעת מלאכות בית שונות. בני הזוג מקיימים שגרת פעילות
3 תרבותית וחברתית על בסיס תדיר ושגרת – מטיילים, הולכים להצגות כו'. התובעת ובעלה טסו מאז
4 התאונה לחו"ל פעמים אחדות עם נכדיהם.
5

6 11. חוקר צילם את התובעת בעת פעילויות שונות. הנתבעים טוענים שלמעשה חשפו הצילומים תפקוד
7 שגרתי תקין לחלוטין של התובעת. היא תועדה נוסעת, נוהגת (גם באופנוע), חולכת מרחקים של מאות
8 מטרים, מבצעת פעולות שונות בידיה – חובשת ומסירה קסדה, אוספת שיער, נושאת שקיות עם
9 מצרכים. לדעת הנתבעים כל אלה חושפים תמונה שונה מאד מהתמונה הנטענת בעדויות התובעת
10 ובעלה. מכאן נובעת גם הערכתה את נזקי התובעת. התובעת ממעיטה בערכם של "ממצאים" אלה,
11 ולדעתה בעצם ניכרות מגבלותיה גם בתפקודה המצולם. לשיטתה, היא מעולם לא הציגה עצמה כמי
12 שאינה יכולה לחלוטין לבצע את הפעולות שנצפו וממילא, אין משמעות לממצאי המעקב.
13

הנזק - הכרעה

14 12. התובעת נפצעה קשה מאד בתאונת דרכים. היא נפגעה באיברים רבים ובמשך תקופה ארוכה היה
15 מצבה קשה. גם כעת מצטברת נכותה לשיעור משמעותי מאד. בני משפחתה התגייסו לסייע לה
16 במצוקתה. בחודשים הראשונים שאחרי פציעתה הם סבבו אותה יומם ולילה וקיימו "תורנות" ליד
17 מיטתה. במשך חודשים רבים אחר-כך התגייסו לסייע לה בהתמודדות עם מצוקותיה וגם עם צרכיה
18 הגופניים היומיומיים השגרתיים. בהדרגה התייצב מצבה הרפואי של התובעת והיא חזרה למעין
19 שגרה. טיבה של שגרה זו הוא שעמד במחלוקת בין הצדדים. בעוד שהתובעת תיארה אותה כמלאה
20 מגבלות וקשיים סבורים הנתבעים שהתובעת בעצם שבה לתפקוד מלא.
21

22 13. לתובעת פגיעות אורתופדיות רבות. כל אחת מהן מסיבה לה מידה כלשהי של כאב או הגבלה
23 בנסיבות מסויימות. מטבע הדברים, כל אחת מהן מפריעה, או עלולה להפריע לה, בפעילויות כלשהן.
24 לתובעת גם נכות בריאות, המגבילה את נשימתה במידה כלשהי. סביר שלכך יש השפעה על יכולתה
25 לבצע מאמצים. כל אלה מצוקות גוף, אשר ההתמודדות עמן קשה יותר מפני שלתובעת גם נכות נפשית
26 משמעותית. נכותה הנפשית גורמת לכך שהתובעת כנראה גם נמנעת או מפחיתה פעילויות אשר היתה
27 אולי מסוגלת לבצע גופנית.
28

29 14. רוב נזקה של התובעת אינו בכך שהיא "לא יכולה" לעשות דברים מסויימים באופן מוחלט, אלא
30 בכך שיש ירידה בהיקף ובאיכות כלל הפעילות שהיא עושה. הרושם שנותר הוא שהתובעת יכולה
31 לעשות פעולות רבות שהיתה עושה קודם, אלא שהיא עושה אותן פחות, פחות טוב, או יותר לאט –
32 או שעשייתן כרוכה במידה של אי נוחות או כאב. ההשפעה שמייחסים התובעת ובעלה לתאונה על
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובעת דומה להשפעות שמביאה עמה הזקנה. אופי פגיעה כזה מעורר קושי ראייתי: לא תמיד היא
- 2 ניתנת לזיהוי ממראה עיניים. כך למשל, ברור שהתובעת אכן "הולכת" – אלא שהיא הולכת למרחקים
- 3 קצרים בהרבה משיכלה ללכת לפני שנפצעה. בעיני הנתבעת אין פחיתה כזאת בתפקוד יוצרת צורך
- 4 בעזרה, אך דומני שניסיון החיים מלמד לקח אחר.
- 5
- 6 15. התובעת ובעלה הם גמלאים. עתותיהם בדיהם. לפני התאונה היו יכולים לעסוק בפעילויות שונות
- 7 לעתים יחד ולעתים בנפרד. אלא שהתובעת נפצעה, סובלת ונותרת עם מגבלות. היא מתקשה לעשות
- 8 דברים שעשתה בעבר. מחלקם היא נרתעת, אחרים היא עושה, אך עושה לאט יותר, או פחות טוב. אך
- 9 טבעי שהבעל יקח על עצמו בנסיבות כאלה פעילות שאלמלא הפגיעה היה נמנע ממנה. אך טבעי הוא
- 10 שיעשה את מה שהוא יכול כדי לסייע - בין אם הסיוע הכרחי, בין אם הוא ניתן כסוג של "עידוד" ובין
- 11 אם הוא ניתן מפני שבלעדיו חוששת התובעת לעשות דברים. זהו טיבה של חברות בין בני זוג, החשים
- 12 אחריות איש כלפי אשתו ובעת שהם חולקים את חוויות חייהם, נוטלים על עצמם לסייע בהתמודדויות
- 13 עם שגרת חיים שהשתבשו מאד.
- 14
- 15 16. ענין הצורך ב"לווי" הוא דוגמה טובה לכך. התובעת נוהגת בעצמה. התובעת גם הולכת. סביר שהיא
- 16 יכולה להגיע למקום כלשהו בנהיגה, לחנות וללכת מהחניה אל היעד. אלא, שלתובעת יש גם נכות
- 17 נפשית. היא סובלת מחרדות, מפגיעה בביטחון העצמי ומירידה בתפקודים שונים. בנסיבות כאלה אין
- 18 זה מפתיע לגלות שהבעל אכן "מלווה" את התובעת ומשמש לה "נהג" אפילו אם לא תמיד הדבר באמת
- 19 הכרחי מבחינה אובייקטיבית. מכאן חוסר התכלית במעקב אחרי התובעת. סביר שלעתים יכולה
- 20 התובעת להסתדר גם בלי עזרת בעלה. ברור שהוא עוזר לה הרבה יותר משהיה עוזר לה אלמלא חיתה
- 21 פגועה עקב התאונה. אותה "עזרה" היא בלתי מסויימת ובלתי ספציפית: לעתים היא באה לידי ביטוי
- 22 במלאכות הבית, לעתים ב"סידורים", לעתים בנהיגה. לעתים בהצטרפות כ"מלווה". ברור שהבעל
- 23 מקדיש לתובעת ולצרכיה זמן שאלמלא נפצעה, היה מקדיש לעניינים אחרים. בכך הוא מיטיב את
- 24 הנזק לתועלתם של הנתבעים. עם השנים, כאשר יזדקן הבעל, כנראה שיקשה עליו לעשות את מה
- 25 שהוא עושה כיום. אז כנראה לא יהיה מנוס ולפחות מקצת ה"עזרה" ינתן בתמורה לתשלום.

הפיצוי

עזרת זולת – עבר ועתיד

17. כשנפצעה התובעת מונה בעלה כאפוטרופוס עליה למשך שנה. היא מבקשת שיפסק לו שכר
- אפוטרופוס לפי השכר המקסימלי בסך 12,751 ₪ הקבוע בתקנות הכשרות המשפטיות והאפוטרופסות
- (כללים בדבר קביעת שכר לאפוטרופסים), תשמ"ט – 1988. התובעת מחשבת את הפסדיה בשל עזרת
- זולת בעבר לפי תקופות שונות. לשיטתה, במהלך 120 ימים אחרי התאונה, תקופה של אשפוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שבמהלכו נשקפה סכנה לחייה ותקופת שיקום שאחריו, הקיפו אותה בני משפחתה בעזרה
- 2 אינטנסיבית שאת ערכה היא עומדת בסך 45,000 ₪. בתשעה החודשים שאחר-כך שהתה התובעת
- 3 בביתה, אך בשל פגיעתה הנפשית לא היתה מוכנה לסבול נוכחות עוזרת. כך קרה שכל נטל העזרה נפל
- 4 על בני משפחתה. התובעת מעריכה עזרה זו בסך 3,000 ₪ בחודש – ובסה"כ 117,000 ₪. מאז ועד מועד
- 5 הגשת הסיכומים, מחשבת התובעת הפסדיה בראש נזק זה לפי עזרה יומית של שעתיים וחצי שמעניק
- 6 לה בעלה. לפי עלות של 50 ₪ לשעה מוערך נזקה של התובעת לסך 135,000 ₪. מכאן שהתובעת מעריכה
- 7 את הפסדיה בראש נזק זה בעבר בסך מעוגל של 300,000 ₪.
- 8
- 9 18. את הפסדיה בגין עזרת הזולת בעתיד מעריכה התובעת בהנחה שצרכיה יגדלו עם השנים. בשלוש
- 10 השנים הקרובות תזדקק לעזרה בהיקף יומי דומה לנוכחי (בסך מצטבר 128,949 ₪) בעשור שאחר-כך
- 11 תזדקק לעזרה עשר שעות חודשיות נוספות (בסך מצטבר 485,436 ₪) ובחמש השנים הנותרות תתחילת
- 12 חייה תזדקק לעזרה עשר שעות חודשיות נוספות (ובסך מצטבר 213,746 ₪). בסה"כ מבקשת התובעת
- 13 שיפסק לה פיצוי בגין הפסדיה בעתיד בשל עזרת זולת סך 828,131 ₪.
- 14
- 15 19. הנתבעים מדגישים שיש לפצות את התובעת בשל עזרת זולת שניתנה על-ידי בני משפחה רק ככל
- 16 שעזרה זו היתה סבירה והולמת ובהתאם לעובדות שהוכחו. היא מציעה פיצוי בסך 10,000 ₪ לתקופת
- 17 האשפוז, סכום זהה לשמונה בחודשים שאחרי האשפוז וסכום זהה לתקופה שמאז – בשים לב לכך
- 18 שככל שחלף הזמן קטן גם הצורך בעזרה. היא סבורה שאין לפסוק לבעל שכר אפטרופוס מלא לשנה
- 19 משהוכח שמינויו נעשה לצורך קבלת החלטה לפרוצדורה רפואית אחת בלבד. לדעת הנתבעים הוכח
- 20 שלתובעת צורך בעזרה ספציפית ונקודתית בלבד בעבודות הבית. העזרה שנדרשת מבני משפחתה אינה
- 21 יוצאת דופן ואינה חורגת מהעזרה המושטת בדרך כלל בחיי היומיום בין בני זוג והיא אינה מצדיקה
- 22 פסיקת פיצוי. היא מציעה לפסוק לתובעת בשל רכיב זה פיצוי בסך 15,000 ₪.
- 23
- 24 20. בחודשים הראשונים אחרי שהתובעת נפצעה היו חייה בסכנה והיא היתה נתונה במצוקה גדולה.
- 25 אין ספק שבאותה תקופה התפנו בני משפחתה מעיסוקיהם הרגילים, סבבו אותה וסעדו אותה – כל
- 26 זה תוך חריגה כמותית ואיכותית ניכרת משגרת החיים. מינוי הבעל לאפטרופוס הוא חלק אינטגרלי
- 27 מתפקוד בני המשפחה במהלך תקופת החרום ואין הצדקה לפסוק בגינאי תשלום נפרד.
- 28 סביר שבתקופת המעבר שבאה אחר-כך נדרשה מעורבות גבוהה מאד של בני המשפחה בשיקומה של
- 29 התובעת ובחזרתה לשגרת חיים בביתה. בתקופה זו הם היו נוכחים בחייה במידה רבה. כשנה אחרי
- 30 שנפצעה חזרה התובעת בהדרגה לשגרת חיים חדשה וזו נמשכת בשינויים מינוריים עד עכשיו. בתקופה
- 31 זו, מסייע הבעל לתובעת רבות בפעילות היום-יום שלה, סיוע הבא לידי ביטוי בנוכחות, בנהיגה ובליוי
- 32 וגם במעורבות בשגרת תחזוקת הבית. בכל אלה קשה להבחין בין מה שהוא עושה כחלק מהשותפות
- 33 הצפויה בין בני זוג ומה שהוא עושה מעבר לכך וניתן לייחוס לנזקי התאונה דווקא.
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

21. על היקף וסוג העזרה שלה נזקקה התובעת בעבר ניתן ללמוד במידה מסויימת מסוג העזרה שרכשה בשכר עד כה. התובעת הסבירה שחוסר סובלנותה כלפי נוכחות זרים בביתה מנעה ממנה להגדיל את היקף העסקת העוזרת אחרי שנפצעה, אך דומה שניתן לרכוש עזרה בשכר בדרכים אחרות, שלא ננקטו כאן. כך למשל, אין ראייה לרכישת אוכל מבושל, פתרון מקובל למדי למי שמתקשה בהכנת מזון. ניכר שהתובעת לא נזקקה להרבה עזרה מהסוג שניתן לרכוש בשכר מפני שמה שהיא נזקקת לו אינה פעילות ממוקדת של "ספק שירותים" ספציפי (כגון בניקיון, או בבישול). היא נזקקת ל"נוכחות מסייעת" של בן זוג, על בסיס מזדמן מעת לעת במהלך הפעילות השגרתית. בשים לב לשיקולים שפורטו, איני סבור שניתן "לחשב" את הפיצוי לתובעת כמכפלה של "שעות", אף שסביר מאד שמעורבות בעלה בחייה דורשת זמן שאלמלא כן היה מוקדש לעניינים אחרים. סביר גם שעם השנים יגברו צרכי התובעת ותקטן יכולתו של הבעל לסעוד אותה ואז יתכן שלא יהיה מנוס מרכישת עזרה בתשלום. לאור שיקולים אלה נפסק לתובעת פיצוי בשל עזרת זולת בעבר בסך 100,000 ₪ ובשל עזרת זולת בעתיד נפסק פיצוי בסך של 400,000 ₪.

טיפול רפואיים ורכישת אביזרים – עבר ועתיד

22. התובעת העידה על-כך שאחד מהיבטיה של פגיעתה הפסיכיאטרית היא המנעותה מקבלת טיפולים רפואיים שלהם היא זקוקה. היא כן נטלה טיפולי פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק ולטענתה היא משתתפת מדי חודש בעלויות קופ"ח בסך 170 ₪ בשנה האחרונה. היא שמרה קבלות חלקיות והיא מבקשת פיצוי בסך 25,000 ₪ בגין הוצאות שהוציאה בעבר. התובעת טוענת כי תאלץ להוציא כספים על טיפולים ועל רכישת אביזרים ותרופות גם בעתיד. היא מפנה לדברי פרופ' שטיינברג, שלפיהם היא זקוקה לפיזיותרפיה ויתכן שתזדקק לניתוח נוסף. היא טוענת שיהיה עליה לממן שני טיפולי פיזיותרפיה בשבוע (בעלות של 170 ₪ בחודש) ובסה"כ 28,346 ₪. על חוזה"ד של ד"ר פישר היא מבססת את הצורך לקבל טיפול פסיכיאטרי ופסיכותרפיה על בסיס שבויע – בעלות 39,200 ₪. אמנם עד כה לא נטלה טיפול זה, אבל היא מודעת לכך שבעתיד תזדקק לו. בסה"כ מבקשת התובעת שיפסק לה פיצוי בראש נזק זה בסך 75,000 ₪. על עדותו של פרופ' שטיינברג מבססת התובעת את טענתה שהיא זקוקה לשחיה יומית למטרת שיקומית והדבר מחייב מנוי שנתי בברכה. היא מחשבת עלותו של מנוי כזה למשך 11 שנים ולאחר היוון לסך 56,156 ₪.

23. הנתבעים הדגישו בסיכומיהם שהתובעת צירפה קבלות שחלקן כלל לא נוגעות לענין בסך 1400 ₪ בלבד. גם את ההשתתפות העצמית החודשית הנטענת בסך 170 ₪ לא גיבתה התובעת בקבלות. בשים לב לכך שמדובר ב"נזק מיוחד" שכבר התרחש ויש להוכיח בראיות ממש, היא מציעה לפצותה בתשלום 1500 ₪ בלבד. את ההוצאות העתידיות שצופה התובעת, אמורה לכסות קופת החולים במסגרת סל הבריאות. התובעת נוטלת מקופת החולים שירות של "פילאטיס רפואי" ואין לפרש את דברי המומחה כהמלצה לספק לה מנוי קבוע בבריכת שחיה לשארית ימיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

24. הוצאות הריפוי של התובעת אמורות להיות מכוסות לחלוטין על-ידי קופת החולים שבה היא
מבוטחת כחלק מסל הבריאות. סביר שתובעת נגרמו מדי פעם הוצאות קטנות נוספות, אך קיומן של
הוצאות משמעותיות אינו מובן מאליה וטעון הוכחה ממש. למעשה לא הובאה ראיה על הוצאת
סכומים משמעותיים בעבר והצורך בהוצאת סכומים משמעותיים בעתיד (לרבות לענין השחיה) לא
בוסס כראוי. "ר פישר המליץ שהתובעת תשאר במעקב פסיכיאטרי ותקבל טיפול שבועי בפסיכותרפיה
(בעלות 300-400 ₪ לטיפול היינו 18,000 – 24,000 ₪ בשנה) וזמינותו של טיפול כזה ברפואה הציבורית
מצומצמת מאד. התובעת טענה בחישוב עלויות הטיפול כי כללה בהן מפגש שבועי עם פסיכיאטר. אין
לצורך כזה שחר, מעקב פסיכיאטרי נעשה מדי חודשים אחדים בלבד. הנתבעים ציינו בצדק שבפועל
לא נטלה התובעת עד כה טיפול זה ואין לדעת אם תקבל אותו. מכיוון שהיא זקוקה לטיפול זה, דומני
שמוצדק לספק לה אמצעים לרכוש אותו. לאור האמור נפסק לתובעת בראשי נזק אלה פיצוי בסך
10,000 ₪ לעבר ובסך 30,000 ₪ לעתיד.

נסיעות – עבר ועתיד

25. התובעת טוענת לצורך בהסעות אינטנסיביות על ידי בני משפחתה בעבר בסך 30,000 ₪. היא סבורה
שתזדקק בעתיד לנסיעות בעלות חודשית של 500 ₪ ובמצטבר - 83,371 ₪. הנתבעים מצביעים על כך
שלמעשה מבקשת התובעת כפל פיצוי – שכן בראש נזק זה היא כוללת הוצאות שבעבורן התבקש פיצוי
כבר במסגרת עזרת הזולת. היא מזכירה שצורפו קבלות של חניה של קרובי משפחה בבית החולים
המסתכמות במאות שקלים ולא הוכח צורך מוגבר בנסיעות של התובעת עצמה. לבסוף היא מציעה
פיצוי בסך 5,000 ₪ בראש נזק זה.
לתובעת נגרמו נכויות המשפיעות על יכולתה ללכת ברגל. סביר שהיא נזקקה עקב פציעתה לנסיעות
לטיפולים רפואיים שונים אך אין ראיה ממשית לכמות הנסיעות, מרחקיהן ועלותן. (בשים לב לכך
שהתובעת היתה פעילה מאד בעבר, נראה סביר שבמונחים כספיים פחתו הוצאותיה על נסיעות – אף
שניתן לשער שחל שינוי ביעדי הנסיעות ובסיבותיהן). בסופו של דבר מדובר באומדנים המבוססים על
שברי מידע וראיות דלות. הניסיון לשוות להם מראית עין של "חישוב" אינה משנה את מהותם. בשים
לב לכל אלה נפסק לתובעת פיצוי גלובאלי בסך 25,000 ₪ בשל נסיעות לעבר ולעתיד.

כאב וסבל

26. בהתאם לנוסחת החישוב הקבועה בתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל
נזק שאינו נזק ממון), תשל"ו – 1976 מסכימים הצדדים שיש לפצות את התובעת בסך 121,842 ₪.

ניכוי מל"ל

27. הנתבעים טוענים שהתובעת היתה זכאית לקבל גמלת סיעוד בסך 17,928 ₪ מהביטוח הלאומי
בתקופה שהיתה סיעודית (הם צמצמו את הטענה לתקופה קצרה שבעבר בלבד). היא לא נטלה גמלה
ויש להפחית בשל כך "ניכוי רעיוני" מהסכום שיפסק לה. התובעת השיבה שהיא לא ביקשה גמלת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 2629-11-14 הלינגר נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 סיעוד מפני שקיבלה ייעוץ משפטי שאינה זכאית לקבלה בנוסף לגמלת זקנה (גבוהה יותר) שהיא
2 מקבלת ממילא. הנתבעים הצביעו על כך שגמלת סיעוד אינה נכללת בין סגי הגמלאות שעליהן מחיל
3 סעיף 320 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשנ"ה – 1995 את הכללים בדבר "גמלאות כפלי".
4 בעלה של התובעת הסביר שהכנסת התובעת גבוהה מהסף שמעליו אין היא זכאית לקבל גמלת סיעוד.
5 הנתבעים טוענים שהטענה שגויה. הכנסת הפנסיונית של התובעת בשנת 2013 היתה מתחת לסף זה.
6 התובעת השיבה לטיעון זה באומרה שהיא לא טענה מעולם שהיא היתה במצב סיעודי והנתבעים אינם
7 רשאים לטעון למצב סיעודי שלה תוך שינוי חזית, שכן הטענה לא נטענה בכתב הגנתם. מכל מקום,
8 טוענת התובעת, קיומו של מצב סיעודי לא הוכח.

9 28. התובעת סבלה מנכות זמנית אורתופדית של 100% במשך שנה. נכות זו התווספה לאי כושר מלא
10 בשל הנכות הנשימתית במשך 50 ימים ולנכות הפסיכיאטרית. לאור הוכחת מצב רפואי זה ועדויות
11 התובעת ובעלה על מידת העזרה הרבה שלה נזקקה, סביר שבתקופת הזמן שאליה התייחסו הנתבעים,
12 אכן היתה התובעת במצב סיעודי המזכה בגמלה מהביטוח הלאומי. לא מצאתי בסיכומי התשובה של
13 התובעת מענה ממשי לטענה המשפטית או לחישוב של הנתבעים ולפיכך טענתם מתקבלת.

14 **סיכום**

15 29. התביעה מתקבלת. סך נזקי התובעת 686,842 ₪. מזה יש להפחית ניכוי רעיוני בסך 17,928 ₪.
16 הנתבעים ישלמו לתובעת 668,914 ₪ בתוספת שכ"ט עו"ד בשיעור 13% בתוספת מע"מ, אגרת המשפט
17 ושכר מומחים ועדים, ככל שהתובעת חויבה בהם.

18
19 ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, בהעדר הצדדים.
20

ש2

ירון בשן, שופט, סגן נשיא

21

22

23

24

471,366